

Päiväkumpu

Päiväkummun omakotiyhdistyksen julkaisu

2009-1

Jäsenyys kannattaa

Pentu tuli taloon

Mitä mieltä Kuusijärvestä?

Raimo Åström Päiväkummusta

Pidetään Päiväkumpu siistinä

Päiväkummun omiin ympäristötalkoisiin voi nyt osallistua liimaamalla lehden mukana toimitettavan tarran jäteastian kylkeen näkyvälle paikalle. Näin koiranulkoiluttajat tietävät, että voivat sujauttaa lemmikkinsä jätökset suljetussa muovipussissa tähän jäteastiaan.

Asukaskysely päiväkumpulaisille

Loppuvuodesta 2008 Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelu ja tilasto ja tutkimus -yksikkö tekivät yhteistyössä asukaskyselyn päiväkumpulaisille. Kyselyn tarkoituksena on selvittää päiväkumpulaisten mielipidettä asuinalueestaan. Kysely lähetettiin satunnaisotoksella 800 talouteen Päiväkummun alueella.

Kyselyyn vastasi 470 henkilöä eli vastausprosentti oli 58,8. Kyselyn tuloksien analysointi on loppusuoralla tilasto ja tutkimus -yksikössä. Kesäkuussa alueen suunnittelijoille järjestetään kyselyn tuloksista seminaari, jonka yhteydessä käydään alueella. Kyselyn tuloksista tiedotetaan alueen asukkaille seminaarin jälkeen. Jokaiselle kyselyyn vastanneelle lähetetään kotiin tiedote kyselyn tuloksista, kertoo tutkija **Riikka Henriksson** Vantaan kaupungilta.

Retki Mölandetiin syksyllä

Kiinnostaako päivän retki Sipoon luonnonkauniissa saaristossa? Tervetuloa mukaan koko perheen retkelle Mölandetiin lauantaina 5.9.2009. Lähtö Karhusaaresta, kaupan edestä, klo 11 ja paluu samaan paikkaan noin klo 19. Saarella on mahdollisuus uida ja sauna, paistaa makkaraa sekä harrastaa seurapelejä, kuten Molkkyä, tai vain nauttia kauniista saaristoluonnosta. Päiväkummun omakotiyhdistys tarjoaa makkarat, mehut, kahvit ja pullan. Omat täydennysevää kannattaa ottaa mukaan. Ilmoittautumiset 1.9.2009 mennessä sähköpostilla maarit.kallio-savela@kolumbus.fi tai puhelimitse 050 572 6693.

Päiväkummun seurakuntatalon rakentaminen jäihin

Päiväkummun seurakuntatalon rakentaminen poistettiin Vantaan seurakuntien investoinneista. Syyinä on seurakuntien heikentynyt talous. Hankkeiden jatkosuunnitteluun ja rakentamispäätösajankohtiin palataan kun taloustilanne sallii.

Myös Vantaan ruotsinkielisen seurakunnan viraston ja Tikkurilan kirkon määrärahat poistettiin investointiohjelmasta. Jo aloitetun siunauskappelin, Pyhän Laurin kappelin rakentamista jatketaan.

Toiminta Päiväkummun seurakuntatalossa voi viimeisten sisäilmanmittausten mukaan jatkua. Kuva: Antero Harju

Kukkia ja nidontaa - Muttu

Tällainen tarra jaetaan tämän lehden mukana.

Tässä lehdessä

Vaikutusmahdollisuuksia	4
Liity jäseneksi	5
Mitä mieltä Kuusijärvestä?	6
Lumenkaatopaikka	7
Pentu tulee taloon	8
Opaskoirakoulu	9
"Ja käräjillä tavataan!"	11
Raimo Åström	12
Retkiluistelua	14

Päiväkumpu-lehti

Julkaisija, Päiväkummun omakotitaloyhdistys ry.

Yhteydenotot ja palautteet: hallitus@paivakumpu.net

Päätoimittaja, Pekka Puura

Toimitus, yhdistyksen hallitus

Tuomo Aro, Maarit Kallio-Savela, Aino Hämäläinen, Antero Harju, Mari Niemi-Saari, Seija Puha, Jarmo Tiukkanen, Ilpo Myllylä, Leena Peltoniemi, Päivi Isotalo, Tiia-Mari Nousiainen

Ulkoasu, Antero Harju

Kannen kuvat Antero Harju, Eija Harju, Tiia-Mari Nousiainen ja Mari Niemi-Saari

Kuva Tuomo Aro

Elinvoimainen pientaloalue

Päiväkumpu on kasvanut vuodesta toiseen enemmän kuin ennusteet ovat luvanneet. Kasvun on ennustettu taittuvan usein jo seuraavana vuonna, mutta toisin on käynyt. Isot tontit on jaettu pienemmiksi ja uusia pientaloja on rakennettu runsaasti. Päiväkumpu on ollut jo pitkään lapsiperheiden suosiossa.

Päättäjille tilanne on ollut hankala. Koulun laajennus jäi heti pieneksi, päiväkotia odotettiin pitkään ja senkin palvelut ovat tarpeeseen nähden alimitoitettuja. Päiväkummun palvelujen järjestäminen vastaavalle tasolle kuin muualla Vantaalla on osoittautunut ylivoimaiseksi haasteeksi.

Joukkoliikenneuudistuksessa Päiväkumpu on niitä harvoja lähiöitä Vantaalla, jossa joukkoliikenne huononee uudistuksen johdosta. Koivukylään vajaan kaksi vuotta sitten siirretyn terveyskeskuksen uutta siirtoa suunnitellaan jo kauemmaksi Korsoon, jonne lähin lukio siirtyi väliaikaisella päätöksellä.

Päiväkummun seurakuntatalon rakennusprojekti on myös vastatulessa. Hanke siirrettiin hamaan tulevaisuuteen. Kuinka käy muiden palvelujen, onko suunta sama? Maksamamme verot käytetään uusien alueiden palveluihin. Niille muuttaa uusia vantaalaisia. Uusien asuinalueiden asukkaat vaativat paremmat palvelut kuin mitä on pystytty järjestämään vanhoilla asuinalueilla.

Vantaa on suurien haasteiden edessä. Taloustaantuma on vasta tulossa ja seuraukset kuntataloudessa näkyvät siellä pienellä viiveellä.

Ovatko omakotiasujat vastuussa huonosta kuntataloudesta, kun yhtenä ratkaisuna kuntatalouden vaikeuksiin on ehdotettu kiinteistöveron korotusta. Vantaa on jo Suomen kovimpia kiinteistöveroottajia.

Taloustaantumasta huolimatta Päiväkumpu on elinvoimainen ja pysyy Suomen kartalla. Meitä, Päiväkumpulaisia, on syytetty NIMBY-ilmiöstä (Not In My Back Yard = ei minun takapihalleni), kun omakotiyhdistys on pitänyt Päiväkummun puolta erilaisissa hankkeissa. Tilanne vain on sellainen, että kukaan muu ei sitä meidän puolestamme tee. Meidän on itse yhdessä vaadittava parempia palveluita, toimivaa joukkoliikennettä ja vastinetta korkeille kunnallisveroille ja muille maksuille. Yhteistyöllä saamme pidettyä Päiväkummun viihtyisänä ja vetovoimaisena asuinalueena.

Pekka Puura

Päiväkummun omakotiyhdistyksen puheenjohtaja

Vaikutusmahdollisuuksia

paikallisiin asioihin

Anu Kainulainen

Mikä on nimesi?

Anu Kainulainen

Missä päin Päiväkumpua asut?

Annentiellä.

Kauanko olet asunut Päiväkummuksa?

12 vuotta.

Kauanko olet ollut Päiväkummun omakotiyhdistyksen jäsen?

Koko sen ajan, jonka olen Päiväkummuksa asunut eli 12 vuotta.

Minkä vuoksi mielestäsi kannattaa olla Päiväkummun omakotiyhdistyksen jäsen?

Yhdistyksen kautta on helppo lähestyä Vantaan kaupunkia erilaisissa asioissa. Tämä lisää yksittäisen ihmisen vaikutusmahdollisuuksia paikallisiin asioihin. Tällaisia asioita ovat olleet mm. nopeusrajoitusten saaminen 40 km/h, leikki-puistojen ja Ester Koskelaisen puiston kuntoon saattaminen. Yhdistys on järjestänyt myös tapahtumia alueen asuk-

kaille. Maarit Hurmerinnan konsertti oli mukava alueen asukkaita yhdistävä tapahtuma. Myös voimassa olevat yhteistyökumppaneiden alennukset sekä vuokrattavat laitteet ovat hyviä jäsenetuja.

Päiväkummun omakotiyhdistys on jäsenenä myös Suomen omakotiliitossa, kannattaako tämä jäsenyys?

Ison liiton taustatuki auttaa omakotiasukkaiden asioiden hoitamisessa valtakunnallisella tasolla. Omakotitalo -lehdessä on mielenkiintoisia omakotiasujaa kiinnostavia juttuja.

Mitä toivoisit yhdistykseltä?

Meluvallin saaminen Lahdentielle parantaisi asumisviihtyvyyttä merkittävästi. Nuorisotilojen saaminen parantaisi nuorten harrastusmahdollisuuksia. Sen voisi toteuttaa yhteistyössä seurakunnan kanssa. Tulevan jätteenpolttolaitoksen haitoista voisi myös tiedottaa tehostusti alueen asukkaille.

Minkälaisia alueellisia tapahtumia toivoisit?

Retki Mölandettiin olisi mukava, samoin keväällä voisi järjestää ison kirpputorin, jossa jokainen halukas möisi omalla pihallaan tai keskitetysti esim. koulun pihalla sekä kasvien vaihtopäivän. Lapsille voisi järjestää leikkimielisiä yleisurheilutai hiihtokisoja.

Miten yhdistyksen toimintaa voisi mielestäsi kehittää ja jäsenhankintaa tehostaa?

Yhdistyksellä on mielestäni osittain huono näkyvyys. Sitä voisi lisätä esimerkiksi laittamalla ilmoitustaulun lähikaupalle. Yhdistykseen kuulumisen etuja ja hyviä puolia voisi markkinoida vielä enemmän, jotta yhdistykseen vielä kuulumattomat alueen asukkaat tulisivat tietoisiksi siitä, että Päiväkummun omakotiyhdistykseen kannattaa kuulua ja sen jäsenyys kannattaa.

Maarit Kallio-Savela

Kuva Eija Harju. Kuvattu Backaksen puutarhassa.

Tietoa Päiväkummun omakotitaloyhdistyksestä

Jäsenmäärä: 478

Jäsenmaksu: 20 €/vuosi

Toiminta-alue: Päiväkumpu

Hallituksen jäsenet 2009

Puheenjohtaja: Pekka Puura
puh. 050 327 2476

Sihteeri: Maarit Kallio-Savela,
puh. 050 572 6693

Rahastonhoitaja/jäsenkirjuri:
Aino Hämäläinen puh. 874 9113

Tuomo Aro

Mari Niemi-Saari

Seija Puha

Antero Harju

Jarmo Tiukkanen

Leena Peltoniemi

Tiia-Mari Nousiainen

Varajäsenet

Ilpo Myllylä

Päivi Isotalo

Heikki Kautiainen

www.paivakumpu.net

Kuva Antero Harju

Liity jäseneksi

Suurella omakotiyhdistyksellä on merkittävä painoarvo neuvoteltaessa kaupungin kanssa alueemme asioista ja kehittämisestä. Jäsenmaksun maksamalla saat monia etuja myös Suomen omakotiliiton ja Vantaan omakotiyhdistysten keskusjärjestön kautta, mm. jäsenalennuksia liikkeistä.

Liity

Aino Hämäläinen p. 874 9113
Pekka Puura p. 050 327 2476

Jäsenmaksun suuruus 20 €.

Jäsenmaksu sisältää Omakotiliiton lehden tilauksen.

Välinevuokrausta

Omakotiyhdistyksen oksasilppuria ja peräkärryä voi vuokrata. Silppurin ja peräkärryn päivävuokra on jäseniltä 6 euroa ja muilta 10 euroa päivä.

Oksasilppurivaraukset: Ilpo Myllylä,
puh 040 7002181, Aulikintie 30

Peräkärryvaraukset: Eero Ahlström,
puh. 874 2831, Aulikintie 28

Hyvät jäsenedut

- Omakotiliiton lehdet neljä kertaa vuodessa jäsenmaksua vastaan · 10% alennus K-raudasta (ei koske tarjoustuotteita) · 5% alennus nuohouksesta sekä ilmamäärien mittauksista ja säädöistä, Uudenmaan IV-nuohous · Maksuton lakimiesneuvonta jäsenille ja maksuton rakennusneuvonta · Edullista sähköenergiaa Vantaan Energiasta · Alennuksia Sammon vakuutuksista · Alennuksia polttoaineista · Alennuksia lämmitysöljystä ja polttoaineista · Alennus Viking Line risteilyistä Helsingistä ja Turusta · Telian alennukset ulkomaan- ja kaukopuheluista sekä GSM-erikoisalennus 12 prosenttia · Alennus Nordea Pankin uusien lainojen toimitusmaksuista · Etuus uusille Securitas Direct Oy:n kodinsuojan asiakkaille sekä Fenestran ikkunaetu · Henkilökohdainen jäsenkortti etukuponkeineen, jne.

Vantaan Yleisasennus Ky

Tuovintie 11

Canal Digital ja Viasat asennukset

puh. 0500 482 982

www.vantaanyleisasennus.fi

POHJOLAN SÄHKÖ OY

- Sähköasennukset
- Yleiset talonrakennustyöt
- Kiinteistöhuolto

p. (09) 230 2680
0400 559 508

www.pohjolansahko.fi

Kuka ja mistä olet? Kalevi ja Erkki Nietosjärvi, Pauli Rytönen, Hämeenkylä, Kerava, Hakunila.
Mitä teet Kuusijärvellä? Olemme käyneet Kuusijärvellä avantouimassa useita vuosia.
Oletko tietoinen Kuusijärven ympäristöön suunnitelluista hankkeista? Olemme tietoisia hankkeista, juuri tänään niistä keskusteltiin radiossa.
Mitä mieltä olet? Vastustamme bussivarikkoa ja logistiikkakeskusta. Nimetkin on laitettu adressiin.
Kuinka kehittäisit ulkoilualuetta? Mielestämme Kuusijärvi on oikein hyvä näin.

Kuvat Mari Niemi-Saari

Kuka ja mistä olet? Satu ja Mika, Tampereelta ja Kangasalta.
Mitä teet Kuusijärvellä? Käymme Kuusijärvellä lenkillä pari kertaa vuodessa. Vanhemmat asuvat lähistöllä.
Mitä pidät Kuusijärven ulkoilualueesta? Kuusijärvi on kiva ulkoilualue.
Oletko tietoinen Kuusijärven ympäristöön suunnitelluista hankkeista? Emme tienneet varikkosuunnitelmista.
Mitä mieltä olet? Aivan älytöntä tuhota tällainen ympäristö.
Kuinka kehittäisit ulkoilualuetta? Tahtoisimme säilyttää Kuusijärven tällaisenaan.

Kuka ja mistä olet? Hannu Päivinen, Hiekkaharju.
Mitä teet Kuusijärvellä? Käyn avannossa 3-4 kertaa viikolla talvisin, kesät uin mökillä.
Mitä pidät Kuusijärven ulkoilualueesta? Mukava paikka ja kaunis ympäristö.
Oletko tietoinen Kuusijärven ympäristöön suunnitelluista hankkeista? Olen tietoinen hankkeista, juuri tuli radiostakin.
Mitä mieltä olet? Johonkinhan se varikko on sijoitettava, saattaisi löytyä parempiakin paikkoja.
Kuinka kehittäisit ulkoilualuetta? Rakennukset pitäisi remontoida, sauna ja pukutilat ovat parhaat päivänsä nähneet. Grillipaikalle voisi rakentaa kodan.

Kuka ja mistä olet? Birgitta Yli-Rahko, Pukinmäki.
Mitä teet Kuusijärvellä? 1-2 kertaa viikossa avantouinnilla.
Mitä pidät Kuusijärven ulkoilualueesta? Olen entinen vantaalainen ja mielestäni tämä on paras vantaalainen paikka.
Oletko tietoinen Kuusijärven ympäristöön suunnitelluista hankkeista? En tunne suunnitelmia, enkä osaa ottaa kantaa asiaan.
Kuinka kehittäisit ulkoilualuetta? Tahtoisin, että kaupunki investoisi rahaa remonttiin, sillä sauna- ja pukutilat eivät ole enää tämän päivän vaatimusten mukaiset. Toivoin lisäksi savusaunan kylkeen jotain kesäkylmää uima-aluetta.

Kuka ja mistä olet? Siiri Niemi-Saari, Etelä-Päiväkumpu.
Mitä teet Kuusijärvellä? Käyn täällä kesällä leikkipaikassa ja talvella hiihtämässä. Tällä kerralla olen toimittajan hommissa.
Mitä pidät Kuusijärven ulkoilualueesta? Minusta Kuusijärvi on kiva paikka; ravintolasta saa hyvää ruokaa. Lisäksi täällä on jotain lapsillekin.
Kuinka kehittäisit ulkoilualuetta? Tahtoisin, että täällä olisi enemmän lunta ja ladut paremmassa kunnossa, lisäksi leikkipuistoon haluaisin jotain jännitystä. Muuten ihan OK.

Mari Niemi-Saari

Lumenkaatopaikka

Vantaan vuoden 2007 yleiskaavassa on varattu alue lumenkaatopaikalle Päiväkummusta Kuusijärvelle johtavan ulkoilureitin eteläpuolelta. Tuota aluetta esitettiin varattavaksi tähän käyttöön vuonna 2004 yleiskaavan tarkistamista varten laaditussa selvityksessä nimeltä ”Teknisen huollon aluevaraukset”. Siinä lumenkaatopaikan sijainti oli kuitenkin vielä merkittynä kauemmas ulkoilureitistä ja Päiväkummun asuintaloista.

Vuonna 2007 Päiväkummun koululla järjestetyssä keskustelutilaisuudessa asemakaavasuunnittelija **Jukka Köykkä** kertoi lumenkaatopaikkojen suunnittelusta; sellaista oli harkittu sijoitettavaksi joko Halmekujalle tai Päiväkumpuun. Päiväkummussa se louhitaan suureksi kaivannoksi, jonka pohjalta sulamisvesi johdetaan oja pitkin (Peijaksentie, pelton reuna) jokeen.

Lumenkaatopaikasta ei ole tiedotettu enempää tuon keskustelutilaisuuden jälkeen.

Kulomäen lumenkaatopaikalla ilma oli vielä pakkasen rajoilla, mutta paha haju tuntui jo matkan päästä.

Kaupungin projekti-insinööri **Gilbert Koskela** kertoi, että hanketta valmisteltiin yleiskaavan yhteydessä, koska lumenkaatopaikkojen aluevaraukset piti osoittaa yleiskaavassa samalla tavalla kuin muutkin ennakoitavissa olevat maankäyttötarpeet vuoteen 2030 asti. Koivukylän alueen lumenkaatopaikan rakentaminen ei kuitenkaan ole vielä ajankohtaista. Sille voi tulla tarvetta, jos talven lumentulo lisääntyy merkittävästi tai jos Hakkilanharjun teollisuusalueelle rakennetaan lisää maata peittävää autojen paikoitustilaa ja isoja rakennuksia, joille lunta voi kertyä enemmän kuin mitä niiden välittömään läheisyyteen mahtuu sijoit-

tamaan. Päiväkummun lumenkaatopaikan viereisille tonteille on suunniteltu suurta logistiikka-aluetta sekä bussivarikkoa (Lahdenväylän itäpuolelle, Kuusijärven viereen). Aluevaraus on siis tehty ennakoivasti.

Lumenkaatopaikan ympäristövaikutuksia ja rakentamismahdollisuuksia on selvitetty yleiskaavatyön yhteydessä alustavasti, mutta ne tullaan selvittämään vielä erikseen, kun hanke on ajankohtainen ja sitä varten laaditaan asemakaava.

Tuolloin myös ympäristövaikutuksia koskeva lainsäädäntö voi olla erilainen kuin yleiskaavan suunnittelun aikana voimassa ollut, joten mahdollinen tuleva toteutuskin voi olla erilainen.

Lumen seassa sulamisveteen tulee myös paljon saasteita

Koskelan mukaan lumenkaatopaikan pahin ympäristöhaitta on sille kulkeva raskas liikenne. Lähellä asuvat päiväkumpulaiset ovat varmasti huolissaan myös maisemahaitasta ja rakennuskauden louhinnan ympäristöhaitoista. Aasukat ovat jo vaatineet kauemmas suunnitellun logistiikka-alueen louhintaa rajoitettavaksi.

Lumen seassa sulamisveteen tulee myös paljon saasteita ja lumen sekaan saatetaan jopa piilottaa ongelmallisia jätteitä. Näiden saasteiden ym-

päristöhaittoja voidaan rajoittaa suodattamalla vettä ennen sen johtamista ojaan. Suodatus voidaan tehdä hyvinkin tehokkaaksi, mutta tehokas suodatus on luonnollisesti kalliimpi rakentaa ja käyttää.

Myös maisemahaitan osalta tarkempi suunnittelu tullaan tekemään asemakaavoituksen yhteydessä. Asemakaavan laadinnassa on mukana maisema-arkkitehti, joka käy paikan päällä katsomassa miten maisemalliset arvot otetaan huomioon. Kaupunkisuunnittelun maisema-arkkitehti **Marika Bremer** korosti vielä, että maisemalliset lähtökohdat otetaan huomioon jo asemakaavoituksen alkuvaiheessa.

Toimintoja ja visuaalisia suojaus- ja puustoa, voidaan sijoitella siten, että epäesteettiset rakenteet jäävät mahdollisimman hyvin piiloon.

Tuomo Aro

Kuvat Tuomo Aro

Pentu tulee taloon

Otimme kotiimme pennun Opaskoirakoululta. Halusimme nähdä onko meistä kantamaan koiraihmissen vastuuta lenkityksistä ja muusta oheistoiminnasta.

Ajattelimme tuon vastuun olevan väliaikainen ja vaikkakin tiesimme koirasta luopumisen olevan kyynelten takana, ajattelimme jotenkin selvitä siitä. Tulisihan joku onnellinen saamaan pennusta hienon oppaan itselleen.

Kotona Muistokas Sissi valtasi välittömästi sydämemme ja naapurustonkin sydämet. Sen sijaan kahdesta kissasta se arempi katsoi parhaaksi muuttaa yläkertaan koiranpennun tultua taloon.

Opaskoirakoululla pennut opetetaan jo pentuaitauksessa tekemään ”asiansa” sanomalehden päälle, joten kotona siitä on helppo jatkaa ja siirtää sanomalehteä hiljalleen kohti ulko-ovea ja lopulta poistaa kokonaan.

Pentu pääsi pian kotiintulon jälkeen ensimmäiselle pitkälle automatkalleen, kun lähdimme kesälomamatkalle koh-

ti Pohjois-Karjalaa. Siellä se osallistui kaikkeen elämään kalareissuista hotelli-yöpymisiin. Pikkupennut nukkuvat valtaosan päivästä. Niin meidän Sissikin otti kalaretkellä nokkaunet mättäällä, jotta jaksoi taas juosta perässämme metsässä.

Pennuille kasvaa vieroitusvaiheessa suuhun neulanterävä maitohammasrivistö, jota pitää tietysti kokeilla kaikkien aina ihmisen sormista tuolinjalkoihin ja kaukosäätimistä lattialla lojuviin kenkiin. Toiset koirat tekevät enemmän vahinkoja kuin toiset ja toiset eivät tee käytännössä lainkaan. Ikävä kyllä, Sissi kuului näihin ensimmäisiin ja siinä meni puolikas sohva, seinänpielet, lukuisia kenkiä, sähköjohtoja ja vaikka mitä. Yritys suojata omaisuutta oli kova. Sivelin purentapaikkoihin milloin etikkaa, milloin taas tabascoa. Kaikki loppuu aikanaan ja purentavimmakin helppottaa.

Elämästämme tuli tasaista. Se jaksotti koiran lenkitysten mukaisesti. Vähän ennen soveltuvuustesteihin menoa Sissi oppi uimisen taidon. Sen jälkeen sitä ei ole pidellyt pois vedestä edes marraskuun kylmyys.

Soveltuvuustestin aika

Sissin ollessa vajaa 1,5 –vuotias, koitiin saapui Opaskoirakoululta kutsu soveltuvuustesteihin. Testissä testataan koiran soveltuvuutta opaskoiraksi. Ensimmäisenä suoritetaan paukkukoe, jossa testataan koiran paukkuarkuutta. Paukkuarkaa koiraa ei kannata lähteä kouluttamaan, sillä tämä hermoperäinen ominaisuus ei korjaannu.

Muussa testauksessa tarkkaillaan, kuinka koira suhtautuu ympäristöön, muihin eläimiin, lintuihin, portaisiin, liikenteeseen, koulutukseen, jne. Arat koirat, jotka eivät totu esimerkiksi portaisiin, karsiutuvat koulutuksesta nopeasti. Mikäli testauksen aikana havaitaan edistystä tietyn koirayksilön kohdalla,

on sillä hyvät mahdollisuudet pärjätä myös varsinaisessa opaskoirakoulutuksessa. Tärkeitä koulutettavalta koiralta vaadittavia ominaisuuksia ovat keskittymiskyky ja yhteistyöhalu.

Saattelimme Sissin haikain mielin testeihin, sillä tiesimme, että mikäli siitä tulisi opas, emme näkisi sitä seuraavaan kolmeen kuukauteen.

Jännittyneinä odotimme soittoa Opaskoirakoululta. Kun sitä ei vielä viidenkään viikon jälkeen kuulunut, otin itse yhteyttä. Sain **Kirsi Vassilta** kuulla, että he odottavat vielä yhden kouluttajan mielipidettä siitä, tehtiin siinkö Sissistä siitosnarttu.

Lopulta tuli se helpottava puhelinsoitto, jossa minulle kerrottiin se kaikkein paras vaihtoehto, Sissi säilyy opaskoiratyötä tekevänä koirana siitosnartun ominaisuudessa, mutta viettää normaalin kotikoiran elämää!

Juoksuajasta pentupalleroisiin

Sissi on nyt kohta viiteen ikävuoteen mennessä tehnyt kahdet pentueet. Toisessa oli neljä pentua ja toisessa kahdeksan, joista seitsemän jäi henkiin.

Hoitokotitoiminta tai lomapaikkatoiminta?

Pennut tulevat noin seitsemän viikon ikäisenä luovutusikäisiksi. Opaskoiran koulutus voidaan kuitenkin aloittaa koiran ollessa vasta noin 1,5 vuoden ikäinen.

Pentu tarvitsee ennen koulutusta hoitokodin, jossa sitä hoidetaan kuten muitakin kasvavia koiria. Pennun hoitoperheeltä odotetaan, että joku aikuinen perheenjäsen on pääsääntöisesti pikkupentuvaiheen ajan päivisin kotona. Tämä siksi, että vältetään mahdollinen pennun pahanteko ja pentu leimautuu paremmin ihmiseen. Perheessä ei saisi olla toista koiranpentua tai nuorta koiraa turhan riehaantumisen välttämiseksi.

Jos kiinnostaa

Olisiko teidän perheenne valmis avaamaan kotinne ovet hurmaavalle uudelle tulokkaalle ja tekemään samalla korvaamatonta työtä lähimmäisenne hyväksi? Lisätietoja hoitokotitoiminnasta www.opaskoirakoulu.fi tai puhelinnumerosta (vaihde) 09-396048. Jos hoitokotina toimiminen tuntuu tässä vaiheessa liian isolta askeleelta voi koulun toimintaa tukea myös avaamalla kotinsa ovet Opaskoirakoulun omistuksessa oleville lomapaikkaa tarvitseville koirille. Esimerkiksi Sissillä on meidän hoitoperheen lomailua varten ollut jo useana vuotena hoitopaikka Sotungissa. Lisätietoa edellä mainitusta toiminnasta puhelinvaihteen numerosta.

Tiia-Mari Nousiainen

Kuvat: Sami Leclercq, Tiia-Mari Nousiainen, Opaskoirakoulu

Opaskoirakoulu

kouluttaa koiria näkövammaisille

Opaskoirakoulu sijaitsee Hakkilassa, Vantaan vankilan vieressä. Jo pihaa lähestyessä voi korvakuulolla havaita tulleen paikkaan, missä asustaa melkoinen määrä koiria. Koulun tehtävä on kasvattaa, kouluttaa ja luovuttaa käyttöön opaskoiria sokeille ja vaikeasti heikkonäköisille.

Opaskoirien lisäksi tiloissa asustaa vaihteleva määrä lomaleimassa olevia, Opaskoirakoulun oman eläinlääkäriasema OPVETin hoidossa olevia koiria.

209 opaskoiraa ei riitä

Käytössä olevia opaskoiria oli vuoden vaihteessa 209. Tämä määrä ei ole suinkaan riittävä. Jonossa oli uusia koiran hakijoita vuoden lopussa 52. Lisäksi osa opaskoirista eläköityy vuosittain ja nämä koirankäyttäjät ovat etusijalla uusia koiria koulutettaessa.

Viime vuonna koululla syntyi pentuja yhteensä 83, ja tämän lisäksi eri kasvattajilta ostettiin kahdeksan pentua. Koulun johtajan, **Riitta Liimataisen**, mukaan tämä riittää juuri ja juuri koulun tarpeisiin, mutta siitosnarttujen määrän kasvattaminen on yksi tämän ja ensi vuoden tavoitteita. Uusia opaskoiria luovutettiin käyttöön viime vuonna 26 ja neljä koiraa jäi odottamaan luovutusta tämän vuoden alkuun.

Koirien kasvatustoimintaa yli organisaatorajojen

Opaskoirakoulu kasvattaa itse lähes kaikki tarvitsemansa koirat. Ainoastaan omalla kasvatustyöllä voidaan taata määrällisesti riittävän hyvä koiramateriaali opaskoirien koulutusta varten.

Opaskoirakoulun yhteistyökumppaneita koirien kasvatuksessa ovat muut kasvattajat, joilta ostetaan pentuja ja joiden uroksia käytetään siitokseen. Yhteistyötä tehdään myös ulkomaisten opaskoirakoulujen ja opaskoirien jalostuskeskusten kanssa. Yhteistyömuotoja ovat jalostustietojen ylläpito ja niiden vaihto sekä jalostuskoirien vaihto. Lisäksi yhteistyötä tehdään tiiviisti myös eri viranomaisstahojen kuten tulien koirakoulun, poliisin ja rajavartiolaitoksen kanssa.

Opaskoirakouluttaja ja opas Oona. Kuva Opaskoirakoulu

Luonne ja terveys

Opaskoirien jalostuksessa avaintekijöitä ovat koiran luonne ja terveys, sen sijaan ulkomuodolla ei ole niin juurikaan merkitystä, kunhan koira on terverakenteinen ja opaskoiraksi sopivan kokoinen. Jalostukseen ei milloinkaan käytetä sairaita eläimiä eikä koiria, joiden vanhemmilla tai sisaruksilla on jokin haitallinen perinnöllinen sairaus. Esimerkkeinä haitallisista sairauksista ovat mm. perinnölliset silmä- ja luustosairaudet sekä epilepsia. Pääosin Opaskoirakoulun kasvattamat koirat ovat rodultaan labradorinnoutajia. Jonkun verran on käytössä saksanpaimenkoiria, kultaisianoutajia sekä labradorinnoutajan ja kultaisen noutajan sekoituksia.

Lähteet: www.opaskoirakoulu.fi, Valjaissa –lehti 4/2008, 1/2009, haastattelu 30.3.09, johtava kouluttaja Kirsi Vass/Opaskoirakoulu

Tiia-Mari Nousiainen

Kuva Sami Leclercq

Päiväkummun päivähoitopalvelut

Päiväkummun päivähoitopalvelut on lähellä Päiväkummun koulua. Kuva: Antero Harju

Päiväkummussa on viisiryhmäinen päivähoito noin 100 lapselle osoitteessa Ilosjoentie 1. Päivähoito valmistui syksyllä 2001. Päiväkummussa on myös ryhmäperhepäivähoito, Pikku-Lauri, 10 lapselle on osoitteessa Immonkuja 2A5. Ryhmäperhepäivähoito otettiin käyttöön tammikuussa 1997. Lisäksi alueellamme toimii muutama perhepäivähoitaja.

Pekka Puura

Myyrät puutarhassa

Myyrän piirsi Siiri Niemi-Saari, 9v.

Kun lumet ovat sulaneet pihalta, saattaa sieltä paljastua erilaisten myyräien aiheuttamia tuhoja. Talvella peltomyyrä syö pensaiden ja puiden kuoret maanpinnalta lumen alapinnalle asti. Jos kuori on syöty rungon ympäri, on puu yleensä menetetty. Jos kyseessä on arvokas hedelmäpuu, voi sitä yrittää pelastaa sillastamalla vaurioitunut kohta. Sillastus on tehtävä monesta kohtaa yli vauriokohdan. Toinen tapa on katkaista runko vauriokohdan alapuolelta ja seurata lähteekö uusi runko kasvamaan.

Helpoin tapa torjua peltomyyrä omasta puutarhasta on polkea lumi suojeltavien kasvien ympäriltä tiiviiksi. Peltomyyrä ei pääse kovaksi poljetun lumikerroksen läpi. Hedelmäpuiden runkojen ympärille voi myös laittaa muovisen rungonsuojan. Lisäksi puutarhaliikkeistä löytyy muita vaihtoehtoja.

toja peltomyyrän torjuntaan. Kesällä peltomyyrästä ei yleensä ole harmia puutarhassa.

Kontiaisen, vanhalta nimeltään maa-myyrän, tuhot puutarhassa ovat lähinnä esteettisiä. Hyönteissyöjänä se ei syö kasveja eikä kasvien juuria. Kontiaisen tunnistaa säännöllisestä pyramidin muotoisen multakeosta. Kontiaiselle ei löydy torjuntakeinoja ja se on myös rauhoitettu eläin.

Vesimyyrä, joka syö kasvien juuria ja kukkasipuleita, kaivaa myös tunneleita. Ne ovat epäsäännöllisiä multakeita. Vesimyyrän tekemässä multakeossa on tunnelinaukko keon laidassa. Jos puutarhaan on tullut vesimyyriä, on niiden torjunta aloitettava jo syksyllä laittamalla myrkyä niiden tunneleihin. Vesimyyrää voi pyydystää myös loukuilla. Myyräien torjunnassa on käytetty myös hajukarkotteita ja hyvä kotikonsti on istuttaa voimakkaan hajuisia sipulikasveja, kuten valkosipulia ja keisariniilijaa suojeltavien kasvien lähelle. Myrkkujen käytössä on noudatettava valmistajan ohjeita hyvin huolellisesti.

Pekka Puura

Päiväkummun klassinen Hieronta

Koulutettu hieroja Jari Koivula

050 355 9996

www.hierojakoivula.com

Päiväkummun Talopalvelu

Jari koivula

050 355 9996

Piha- ja lumitöitä sekä

pieniä korjaustöitä

Uudenmaan IV-nuohous

- Ilmanvaihtokanavien puhdistus

- Sääto- ja mittauspalvelut

5% etu yhdistyksen jäsenille.

Ilmanvaihdon

puhdistuksesta nyt myös kotitalousvähennys.

044 253 9456

www.uudenmaaniv-nuohous.fi

KOTISIIVOUSPALVELUT
PÄIVÄKUMMUSSA
WWW.MTKOTIPALVELUT.FI

050 320 9594

Kuva Tuomo Aro

"Ja käräjillä tavataan!"

Lautamiehiä ja herastuomari Päiväkummusta

Oikeuden lautamiehet eivät ole rakennustyömaiden lautapoikia

Oikeuden lautamiesten ja rakennustyömaiden lautapoikien työt ovat hie- man erilaisia. Oikeuden lautamiehiksi ei nimestä huolimatta nimitetä pelkäs- tään miehiä, vaan noin puolet on naisia. Myös yksittäisissä oikeudenistunnois- sa lautamiehiä on molemmista suku- puolista. Päiväkumpulaisista Vantaan lautamiehinä ovat jo vuosia toimineet **Varpu Peltonen, Kalevi Peltonen, Risto Puha** ja **Seija Puha**. Tämän vuo- den maaliskuussa Vantaan kärjäoikeu- den laamanni nimitti Seija Puhana he- rastuomariksi.

Suurin osa päiväkumpulaisista ei iki- nä eläessään joudu käräjille tai osallis- tu istuntoon todistajana. Lautamiehet on valittu suomalaisen oikeusistui- meen edustamaan "kansan oikeustajua". Ennen toimeensa ryhtymistä lautamie- het vannovat tuomarin valan. Vantaan kaupunginvaltuuston nimeämiä lau- tamiehiä on nykyään 70. Lautamiehet toimivat poliittisesti riippumattomina.

Lautamies ja herastuomari vanhoja nimikkeitä

Jo muinoin kyläyhteisön vapaat mie- het eli talolliset ja heidän valitseman- sa edustajat eli lautamiehet kokoontuivat käräjille yhteisen pöydän ääreen kärjä- kiville tai -penkeille hoitamaan yhteisiä asioita. Tarvittaessa myös rankaisemaan normien rikkojia ja päättämään keski- näiset riidat. Joukostaan he valitsivat yhden arvostetun ja järkimiehenä pi- detyn talollisen puheenjohtajakseen eli laamanniksi. Tästä sai alkunsa käräji- en lautakunta. Tästä juontaa myös nimi lautamies. Viron kielessä lauta (laud) merkitsee pöytää. Ja puhekielen sanon- ta "leivätön pöytä" tarkoittaa käräjätilan pöytää, jolle pantiin raamattu ja kirkon- kirjat. Viimeksi mainittuun kirjattiin päätökset ja rangaistukset.

Herastuomari on lautamiehelle myönnetty arvonimi. Herastuomari on väännös muinaisruotsin sanas- ta häradsdomare. Sana on alun pe- rin samaa sarjaa kuin myöhemmät

kihlakunnantuomari ja varatuoma- ri. Lautamiehet nimeää kaupunginval- tuusto. Herastuomarin arvonimen taas myöntää kärjäoikeuden laamanni ansi- oituneille lautamiehille.

Amerikkalaisten televisiosarjojen oikeussali ja -käytäntö eroavat täysin suomalaisesta

Suomessa kärjäoikeudessa rikos- tuomiosta on päättämässä oikeuden pu- heenjohtaja eli kärjätuomari, joka on lakitutkinnon suorittanut sekä yleen- sä kolme lautamiestä eli maallikko- tuomaria. Amerikkalaiset ja brittiläiset televisiosarjat antavat erilaisen mieli- kuvan oikeussalista ja oikeuskäytännös- tä. Suomalainen istuntotodellisuus on paljon keskusteluvampi ja rauhallisem- pi. Salissa ei istu peruukeilla varustettu- ja kaapuun pukeutuneita tuomareita ja asianajajia. Eikä Suomessa oikeussalis- sa ole aitauksessa istuvaa vala- tai lau- tamiehistöäkään, vaan on yleensä kolme lautamiestä salin edessä korokkeella.

Poliisejakin näkyy salissa harvoin ja silloinkin he ovat yleensä tuomassa jo- tain syytettyä vankilasta oikeudenis- tuntoon. Suomalainen oikeuskäytäntö ja tuomiot perustuvat eduskunnan hy- väksymään lainsäädäntöön. Pääkäsitte- ly on suullinen. Suomalainen lainsäädäntö on kirjallisessa muodossa eikä perimä- tietona. Amerikkalainen ja brittiläinen taas perustuu olennaiselta osin aikai-

sempaan, vuosisatojenkin takaiseen, oi- keuskäytäntöön ja -tapahtumiin.

Suomalaiset lautamiehet ovat maallikkotuomareita

Amerikassa valamiehistöllä on yksi yhteinen ääni: syyllinen tai syytön. Sen sijaan suomalaisessa oikeuskäytännössä tuomiota harkittaessa jokaisella lauta- miehellä on kullakin erikseen yksi ääni. Samoin oikeuden puheenjohtajana ole- valla kärjätuomarilla on yksi ääni. Kun näyttö on otettu vastaan salissa, niin lautamiehet yhdessä kärjätuomarin kanssa sulkeutuvat päätösneuvotteluun ja antavat sitten yhteisen päätöksen. Yleensä päätösneuvotteluissa päästään yksimieliseen päätökseen. Lautamiehet ovat yhdenvertaisia lainoppineen kärjä- tuomarin kanssa. Lautamiesten kes- keinen tehtävä on näytön riittävyden arviointi. Jutun käsittely päättyy tuo- mioon. Syyte hyväksytään tai hylätään osittain tai kokonaan.

Istunto on julkinen tilaisuus

Päätös on Suomessa aina julkinen kuten on myös kärjäoikeuden istunto- kin. Kuitenkin päätöstä edeltävä kärjä- tuomarin ja lautamiesten päätöskes- kustelu on salainen. Istunto on salainen vain, jos kärjäoikeuden istunto niin päättää esim. pedofiili- tai seksuaaliri- koksista.

Seija Puha

Raimo Åström

Päiväkumpuun vuonna 1975 muuttanut Raimo Åström on stadin kundi, syntynyt Vallilassa.

– Muutimme Vantaalle Helsingistä. Ostimme täältä vuonna 1954 rakennetun talon, johon teimme ison peruskorjauksen.

Taloa laajennettiin, ulkoverhous poistettiin, asennettiin lisäeristystä.

Tontti koko oli vajaat 1500m², mutta siitä lohkaistiin osa tien alle. Tontti on peräisin **Tahko Pihkalan** omistamista maista.

– Asumme vaimon kanssa kahdestaan ja nautimme molemmat eläkepäivistä. Minulla on kolme lasta, kaksi tytötä ja yksi poika, kahdeksan lastenlasta, yhdeksäs tulossa.

Puutarha ja paljon hedelmäpuita

–Tontilla oli valmiina joku omenapuu. Sinne on tullut istutettua lisää muita hedelmäpuita ja kasveja. Liikaa on tullut laitettua. Harrastus alkaa muuttua työksi.

Plankkipojasta painajaksi

– Tienasin ensimmäiset omat rahani plankkipoikana asemalla. Menin koulusta suoraan asemalle puhdistamaan ja kiillottamaan kenkiä. Myin ohjelmia raviradalla ja velodromilla. Tämän jälkeen olin lankkupoikana rakennuksilla. Peltisepän oppipoikana olin Vallilassa, missä tinasin auton jäähdyttimiä. Stockmannilla olin juoksupoikana.

– Isäni ja setäni olivat Ludviginkadun Helsingin Sanomien painotalossa töissä, ja noiden erilaisten työpaikkakokeilujen jälkeen siirryin heidän jalanjäljilleen. En muista tarkalleen vuotta, saattoi olla 1954, kun aloitin painohommat. Siihen aikaan painolevyt olivat metal-

Kuvat Antero Harju

lia. Hesarin paino siirtyi myöhemmin Martinlaaksoon Sanomalaan.

Omakotiyhdistykseen jo vuonna 1975

–Kaikenlaista toimintaahan sitä on ollut. Talkoilla on rakennettu koulun urheilukentälle pituushyppypaikka ja siihen viereen tenniskenttä. Ensimmäiset skeittirampit rakennettiin myös talkoilla. Niille kävi myöhemmin huonosti. Joku ei pitänyt niistä, ja poltti ne. Ester Koskelaisen liikuntapuisto oli iso projekti.

–Hiilivoimalaitoksen torjuminen Päiväkummusta oli yksi merkittävimmistä asioista, joka olisi koskettanut toteutuessaan koko Päiväkumpua. Hanke siirrettiin Långemossebergeniin, ja juuri tälle tontille on tulossa jätteenpolttolaitos.

Voimalinja yritettiin vetää asuinalueen läpi, se torjuttiin. Hankimme myös tontin kaupungilta nuorisotaloa varten Tuulikintien varrelta. Toivottavasti sinne joskus rakennetaan Päiväkummun nuorisolle oma talo. Meillä oli yhteinen vapaa-ajan tontti Rekolan omakotitaloyhdistyksen kanssa. Talvisin järjestimme talviriehää koululla, siellä oli hiihtokilpailuja, rekiajelua ja vaikka mitä. Kesäisin oli juoksukilpailuja, saappaan-

heittoa ja luontopolku. Tein luontopolun rastit, joissa piti tunnistaa eläimiä ja kasveja.

–Päiväkummun postin säilymisen puolesta tehtiin kovasti töitä ja postilaatikoiden ryhmittely torjuttiin. Kaupan puolesta tehtiin myös kovasti töitä. Harmi, että kioski hävisi. Mutta uusi hieno kaupparakennus saatiin ja hyvät parkkitilat kaupan eteen.

–Päiväkummun koulun laajennuksessa olimme mukana ja ehdotimme myös lisäkerroksen rakentamista. Koulun laajennus jäi heti pieneksi. Päiväkummun kasvuennuste ei koskaan ole osunut kohdalleen ja koulun laajennus, kuten muutkin toimenpiteet, on mitoitettu noiden ennusteiden pohjalta.

Urheilu

–Vallilan koulussa osallistuin juoksu- ja hiihtokilpailuihin hyvällä menestyksellä. Voitin useimmat koulun kilpailut. Pallon heitossa olin melkoinen mestari. Opettajat aliarvioivat kykyni ja heittoni menivät koulun seinään tai koulun yli. Heittopaikkaa piti sitten siirtää kadun toiselle puolelle pois kentältä.

– Pääsin kerran osallistumaan pohjoismaisten koulujen välisiin yleisurheilukilpailuihin Tukholmaan. Kilpailujen jälkeen joku iso kaveri kaappasi minut

syliin. En tuntenut häntä. Myöhemmin kuulin, että hän oli **Vili Hänninen**, moninkertainen Suomenmestari kiekon- ja moukarinheitossa.

–Osallistuin jo 12-vuotiaana Hesarin miesten voittoisaan hiihtoviestijoukkueeseen. Jalkapallon aloitin C-juniorina Helsingin Palloseurassa. A-juniori ikäisenä pääsin mukaan miesten edustusjoukkueeseen. Kun joukkue voitti Suomen mestaruuden, olin joukkueessa mukana, mutten päässyt kentälle pelaamaan.

–Talvisarjan otteluissa tuli pahoja loukkaantumisia. Katkesi hampaita ja polven ristiside. Ristiside jätettiin korjaamatta, ja kesti yli 2 vuotta ennen

Valmentajana

Raimo Åström on vetänyt lähes 20 vuotta sählykerhoa Päiväkummun koululla. Raimo tunsu hyvin siellä käyneet pojat.

–Ehdottomasti paras ja mieleenpainuvu hetki oli, kun osallistuimme sählyturnaukseen Päiväkummun sählykerhon joukkueella. Turnaus oli kolmepäiväinen ja oli hienoa nähdä ja kokea, että pystyimme pelaamaan turnausvoitosta seurajoukkueiden kanssa. Palkintojen jakotilaisuus oli mieleenpainuva ja tunnelmallinen, kun joukkueelle jaettiin pystit. Sen jälkeen oli mukava palata turnauksesta Päiväkumpuun voittoisan joukkueen

kuin pystyin jälleen pelaamaan. Siirryin pelaamaan Suomi-sarjaa Viipurin Susiin. Pelasin siellä kaksi vuotta ja sitten siirryin Käpylän Urheilu Veikkoihin (KUV) jäähdyttelemään. Tämän lisäksi pelasin työpaikan jalkapallojoukkueessa UPI-sarjassa keskustukena.

–Isäni oli kovin kilpailuhenkinen. Pikkupojasta asti hän vaati menestymistä. Itsekin meinasin tehdä samanlaisen virheen oman tyttäreni kanssa, mutta onneksi tajusin sen ennen kuin poltin hänet loppuun.

kanssa. Vanhemmat olivat vastassa lapsiaan ja kaikki olivat iloisia menestyksestä.

Kehitysajatuksia Päiväkummussa

Ensimmäisenä Raimolle tulee mieleen asuinalueen säilyttäminen viihtyisänä puutarhakaupunginosana.

Toisena asiana Raimo Åström näkee ongelmaksi liikenteen ja teiden kunnon alueella. Autojen määrä teillä on kasvanut huomasti Päiväkummun asukasmäärän kasvaessa. Bussiyhteydet

täältä muualle ovat huonot. Samalla liikennenopeat ovat kasvaneet, kun ei noudateta nopeusrajoituksia. Liikenneturvallisuutta Päiväkummussa ei liikenteen kasvun myötä ole juurikaan parannettu.

Kolmas tärkeä asia on terveydenhoito ja sen saatavuus.

–Terveyskeskuksen siirto pois Peijaksesta oli huono päätös. Peijakseen pääsi hyvin busseilla, mutta nykyiseen paikkaan huonosti. Jos päättäjät siirtävät terveyskeskuksen Korsoon, niin sinne joudutaan kulkemaan bussia sekä junaa käyttäen. Aikaa täytyy varata entistä enemmän. Ei näitä palveluita vanhuksille ja sairaille suunnitella. Ne ovat

nuoria ja hyväkuntoisia varten.

Omakotineuvos

Suomen Omakotiliitto myönsi Åströmille omakotineuvoksen arvonimen.

–Itse en tiedä mitä perusteita tällaiselle arvonimelle on. Tätä pitäisi kysyä liitosta ja arvonimeä hakeneilta. Tämä arvonimi tuli minulle yllätyksenä. Olin pitkään mukana liiton toiminnassa mm. liittovaltuutettuna. Ehkä se on taustana tälle arvonimelle.

Retkiluistelu

*Näin kesän kynnyksellä
palaamme vielä menneen
talven lumille tai tässä
tapauksessa jäälle.*

Vanhat talviurheilulajit kasvattavat suosiotaan. Retkiluistelun suosio lisääntyy.

Retkiluistelijat liikkuvat vapaasti kaikkialla, missä löytyy paljasta luonnonjäästä, merellä, järvillä ja jopa joki-reiteillä. Jos jäällä on liikaa lunta tai jää on huonokuntoista, retkiluistelija hakee uutta luisteltavaa jäätä sieltä, missä luonto sitä tarjoaa. Nykyiset Etelä-Suomen vähälumiset talvet ovat omiaan retkiluistelulle.

Päiväkumpulainen **Pekka Puura** liittyi Suomen Retkiluistelijoihin 2001 ja on nykyisin yksi seuran retkenvetäjistä. Retkiluistelu on retkeilyä luonnonjäällä ja retket ovat retkenvetäjien johtamia. Tavanomaisesti yhdellä retkellä on päävetäjä ja vähintään yksi apuvetäjä. Ryhmä liikkuu päävetäjän johtamana yleensä jonossa edeten. Avustava vetäjä tulee ryhmän viimeisenä.

Ryhmien koot vaihtelevat. Pyrkimys on liikkua alle 20 hengen ryhmissä. Yksinluistelu luonnonjäällä on kiellettyä. Turvallisuuden vuoksi luistelihoita tulee olla vähintään kaksi. Silloin kun Pekka liittyi retkiluistelijoihin suurimmat ryhmät olivat jopa 80-90 luistelijan ryhmiä. Tällaisten isojen ryhmien johtaminen jäällä on vaikeaa ja jonot venyvät helposti yli kilometrin pituiseksi. Onneksi nykyisin nämä isot ryhmät pystytään jakamaan pienemmäksi helpommin johdettaviksi ryhmiksi.

Pekka Puura. Miten innostuit juuri tästä lajista?

–Olen pikkupojasta asti liikkunut paljon järvien ja lampien jäällä luistimilla ja suksilla. Suomen Retkiluistelijat ry on perustettu 1992 ja kuulin tästä yhdistyksestä sattumalta. Retkiluistelulla on Suomessa pitkät perinteet rannikkoseudulla ja erityisesti saaristossa. Ruotsissa perinteet ovat vielä

kin pidemmät ja siellä on harrastajia Suomeen verrattuna monikymmenkertaisesti. Suomen retkiluistelijat ry:ssä on jäseniä vähän yli 2000, pääasiassa pääkaupunkiseudulta.

Mitkä on harrastuksesi parhaat puolet?

–Retkiluistelu on yleensä vaivatonta liikkumista upeissa olosuhteissa ainutlaatuisissa paikoissa. Jäällä liikkuja pääsee vapaasti valitsemaan reitin myös sellaisille alueille, joihin on kesäaikaan pää-

ja, kuten jään tunnistamista, ensiapua, avannosta nousua jne. Joskus retkellä saattaa sattua jäihin putoaminen eli ”plutaus”. Silloin on ryhmän avustuksella tai omin voimin noustava avannosta ja ripeän vaatteiden vaihdon jälkeen ryhmä jatkaa matkaa. Retkeä ei keskeytetä plutauksen vuoksi. Plutausharjoituksia järjestetään useita kertoja vuodessa, jotta tositilanteessa osataan toimia oikein. Jäihin putoamista eli ”plutausta” saatetaan pitää vaarallisena, mutta vaarallisempaa on jäällä kaatuminen ja sen seurauksena mahdollinen

vi oli retkiluistelun kannalta erinomainen. Luistelin merenjäällä Porvoossa, Helsingin edustalla, Espoossa ja Inkoon saaristossa, sekä useilla järvillä ja muutamilla joilla.

Mitkä ovat tärkeimmät varusteet?

–Luisteluun tarvitaan hyvät terävät retkiluistimet, jotka kiinnitetään tukeviin jalkineisiin. Jalkineet on valittava niin, että niillä pystyy liikkumaan turvallisesti rantakallioilla. Vaatetukseen soveltuvat tavanomaiset talviliikuntaan sopivat ulkoiluvaatteet.

–Retkiluistelijan pakolliset varusteet ovat pillillä varustetut naskalit kaulalla, heittoköysi, jääsauvat, reppu varustettuna lantiovvyöllä ja haararemmillä, täydellinen vaihtovaatekerta vesitiiviisti pakattuna reppuun, eväät ja kuumaa juotavaa, sekä työkalut luistimien sää-

Retkeläisiä vantaanjoen suulla.

Kuvat: Pekka Puura

sy kielletty.

Näitä

ovat esimerkiksi osa

luonnonsuojelualueista.

Retkiluistelu on liikkumismuotona hyvin lähellä luisteluhiihtoa ja tarjoaa mahdollisuuden nopeaan liikkumiseen. Olosuhteiden mukaan nopeudet vaihtelevat 5-25 km/h.

Onko retkiluistelu turvallista?

–Kyllä on. Nyt puhutaan Suomen retkiluistelijat ry:n jäsenistä ja heidän ohjatuista retkistään jäällä. Turvallisuudesta ei tingitä, varusteiden pitää olla kunnossa ja niitä pitää osata käyttää. Jäsenistölle järjestetään koulutusta ja vetäjät antavat opastusta jäällä liikuttaessa. Vetäjille on oma koulutusjärjestelmänsä, jossa harjoitellaan erilaisia jäällä liikkumiseen tarvittavia taito-

loukkaantuminen. Useimmat kaatumiset sattuvat silloin kuin luistimet eivät ole jalassa, yleensä rantautumisen yhteydessä tai evästauolla.

Missä ja milloin luistelet?

–Syksyllä kausi alkaa pieniltä lamilta. Viime syksynä aloitin kauden Hyvinkään Sykäriltä. Yleensä matala Ridasjärvi on kauden aloituspaikka. Jäätyminen etenee pienten vesistöjen kautta suurempiin vesistöihin ja viimeisenä merenjäille. Pitkät merenlahdet jäätyvät yleensä isojen järvien kanssa samanaikaisesti, mutta varsinaisesti ulos merelle päästään myöhemmin pitkien pakkasjaksojen jälkeen. Viime tal-

töä varten. Näiden lisäksi on hyvä olla mukana yleensä retkillä tarvittavia varusteita. Vetäjillä on pakollisena varusteena retkenjohtamiseen, ensiapuun ja huoltoon liittyviä tarvikkeita.

Onko tämä kallis harrastus?

–Varusteet maksavat noin 200 euroa. Matkakustannuksia tulee sen mukaan missä haluaa luistella ja millä sinne matkustaa. Seura järjestää viikonloppuisin mahdollisuuksien mukaan edullisen bussiretken pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. Jokaisella retkellä nautitaan omia eväitä, joten varsin kallis tämä harrastus ei ole.

Jos joku nyt innostui retkiluistelusta, mitä pitäisi tehdä päästäkseen harrastajaksi?

–Paras tapa tutustua lajiin on ensin vuokrata luistimet, sauvat ja naskalit pariiksi tunniksi esim. Oittaa ulkoilukeskuksesta Espoosta ja kokeilla luistelu auratulla radalla Bodom-järvellä. Jos tämän jälkeen laji vielä kiinnostaa, on mahdollisuus osallistua Suomen Retkiluistelijat ry:n järjestämään koulutukseen. Koulutus sisältää teoriajakson ja tulokasretken luonnonjäällä.

Lisätietoja retkiluistelusta: www.skinnari.fi

Haluatko esitellä oman harrastuksesi?

Ilmoita tietosi ja kerro lyhyesti harrastuksestasi. Otamme sinuun yhteyttä. Voi olla, että sinun harrastuksesi esitellään seuraavassa Päiväkumpulehdessä.

Voit ilmoittaa tietosi sähköpostilla: isotalop@hotmail.com tai puhelimitse 050-590 6280

Päivi Isotalo

Avaa kotisi raikkaalle tuulisähkölle

Tuulisähköä kotiisi helposti

1. Klikkaa www.vantaanenergia.fi/tuuli ja liitä sähkösopimukseesi pienellä lisämaksulla tuulisähköosuus 1000 kWh/vuosi.
2. Yksi tuulisähköosuus maksaa vain **1,80 €/kk.**
3. Saat Hyvän Tuulen Talo -sertifikaatin todistuksena ilmastomyönteisestä energiaratkaisustasi.

Vantaan Energia on Suomen suurimpia tuulisähkön tuottajia.

Vantaan Energia
energiaa elämään

Puhelin (09) 829 0225
www.vantaanenergia.fi

Vantaan Energia on luotettava
ja vastuullinen ympäristö-
sertifioitu yritys.